

Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρω πώς καταφέραμε να επιβιώσουμε. Ήμαστε μια γενιά σε αναμονή: περάσαμε την παιδική μας ηλικία περιμένοντας. Έπρεπε να περιμένουμε δύο ώρες μετά το φαγητό πριν κολυπήσουμε, δύο ώρες μεσημεριανό ύπνο για να ξεκουραστούμε και τις Κυριακές έπρεπε να μείνουμε νηστικοί όλο το πρωί για να κοινωνήσουμε. Ακόμα και οι πόνοι περνούσαν με την αναμονή. Κοιτάζοντας πίσω, είναι δύσκολο να πιστέψουμε ότι είμαστε ακόμα ζωντανοί.

Εμείς ταξιδεύαμε σε αυτοκίνητα χωρίς ζώνες ασφαλείας και αερόσακους. Κάναμε ταξίδια 10 και 12 ωρών, πέντε άτομα σε ένα Φιατάκι και δεν υποφέραμε από το «σύνδρομο της τουριστικής θέσης». Δεν είχαμε πόρτες, παράθυρα, ντουλάπια και μπουκάλια φαρμάκων ασφαλείας για τα παιδιά. Ανεβαίναμε στα ποδήλατα χωρίς κράνη και προστατευτικά, κάναμε ωτο-στοπ, καβαλάγαμε μοτοσυκλέτες χωρίς δίπλωμα.

Οι κούνιες ήταν φτιαγμένα από μέταλλο και είχαν κοφτερές γωνίες. Ακόμα και τα παιχνίδια μας ήταν βίαια. Περνάγαμε ώρες κατασκευάζοντας αυτοσχέδια αυτοκίνητα για να κάνουμε κόντρες κατρακυλώντας σε κάποια κατηφόρα και μόνο τότε ανακαλύπταμε ότι είχαμε ξεχάσει να βάλουμε φρένα.

Παίζαμε «μακριά γαιδούρα» και κανείς μας δεν έπαθε κήλη ή εξάρθρωση. Βγαίναμε από το σπίτι τρέχοντας το πρωί, παίζαμε όλη τη μέρα και δεν γυρνούσαμε στο σπίτι

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

παρά μόνο αφού είχαν ανάψει τα φώτα στους δρόμους. Κανείς δεν μπορούσε να μάς βρει. Τότε δεν υπήρχαν κινητά.

Σπάγαμε τα κόκκαλα και τα δόντια μας και δεν υπήρχε κανένας νόμος για να τιμωρήσει τους «υπεύθυνους». Ανοίγανε κεφάλια όταν παίζαμε πόλεμο με πέτρες και

ποιοδήποτε ποτό και κανένας μας δεν έπαθε τίποτα. Καμιά φορά κολάγαμε ψείρες στο σχολείο και οι μητέρες μας το αντιμετώπιζαν πλένοντάς μας το κεφάλι με ζεστό ξύδι.

Δεν είχαμε Playstations, Nintendo 64, 99 τηλεοπτικά κανάλια, βιντεοταινίες με ήχο surround,

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΠΡΙΝ ΤΟ 1985

ξύλα και δεν έτρεχε τίποτα. Ήταν κάτι συνηθισμένο για παιδιά και όλα θεραπεύονταν με λίγο ιώδιο ή μερικά ράμματα.

Δεν υπήρχε κάποιος να κατηγορήσεις παρά μόνο ο εαυτός σου. Είχαμε καυγάδες και κάναμε καζούρα ο ένας στον άλλος και μάθαμε να το ξεπερνάμε. Τρώγαμε γλυκά και πίναμε αναψυκτικά, αλλά δεν ήμασταν παχύσαρκοι. Ίσως κάποιος από εμάς να ήταν χοντρός και αυτό ήταν όλο. Μοιραζόμασταν μπουκάλια νερό ή αναψυκτικά ή ο-

υπολογιστές ή Internet.

Εμείς είχαμε φίλους. Κανονίζαμε να βγούμε μαζί τους και βγαίναμε. Καμιά φορά δεν κανονίζαμε τίποτα, απλά βγαίναμε στο δρόμο και εκεί συναντιόμασταν για να παίξουμε κυνηγητό, κρυφτό, αμπάριζα... μέχρι εκεί έφτανε η τεχνολογία. Περνούσαμε τη μέρα μας έξω, τρέχοντας και παίζοντας. Φτιάχναμε παιχνίδια μόνοι μας από ξύλα. Χάσαμε χιλιάδες μπάλες ποδοσφαίρου. Πίναμε νερό κατευθείαν από τη βρύση, όχι εμφιαλωμένο, και κάποιοι έ-

βαζαν τα χείλη τους πάνω στη βρύση. Κυνηγούσαμε σαύρες και πουλιά με αεροβόλα στην εξοχή, παρά το ότι ήμασταν ανήλικοι και δεν υπήρχαν ενήλικοι για να μας επιβλέπουν. Θεέ μου!

Πηγαίναμε με το ποδήλατο ή περπατώντας μέχρι τα σπίτια των φίλων και τους φωνάζαμε από την πόρτα. Φανταστείτε το! Χωρίς να ζητήσουμε άδεια από τους γονείς μας, ολομόναχοι εκεί έξω στο σκληρό αυτό κόσμο! Χωρίς κανέναν υπεύθυνο! Πώς τα καταφέραμε;

Στα σχολικά παιχνίδια συμμετείχαν όλοι και όσοι δεν έπαιρναν μέρος έπρεπε να συμβιβαστούν με την απογοήτευση. Κάποιοι δεν ήταν τόσο καλοί μαθητές όσο άλλοι και έπρεπε να μείνουν στην ίδια τάξη. Δεν υπήρχαν ειδικά τεστ για να περάσουν όλοι. Τι φρίκη! Κάναμε διακοπές τρεις μήνες τα καλοκαίρια και περνούσαμε ατέλειωτες ώρες στην παραλία χωρίς αντηλιακή κρέμα με δείκτη προστασίας 30 και χωρίς μαθήματα ιστιοπλοίας, τένις ή γκολφ. Φτιάχναμε όμως φανταστικά κάστρα στην άμμο και ψαρεύαμε με ένα αγκίστρι και μια πετονιά. Ρίχναμε τα κορίτσια κυνηγώντας τα για να τους βάλουμε χέρι, όχι πιάνοντας κουβέντα σε κάποιο chat room και γράφοντας ;) : D : P

Είχαμε ελευθερία, αποτυχία, επιτυχία και υπευθυνότητα και μέσα από όλα αυτά μάθαμε και ωριμάσαμε. Αν εσύ είσαι από τους «παλιούς»... συγχαρητήρια! Είχες την τύχη να μεγαλώσεις σαν παιδί...

* Επιστροφή στο παρελθόν

Ακόμη μια φορά επιβεβαιώθηκε ότι η Λίμπεραλ ομοσπονδιακή αντιπολίτευση και η Εργατική πολιτειακή κυβέρνηση στη ΝΝΟ ζουν παράλληλους βίους στο... παρελθόν. Είναι χαρακτηριστικό ότι και στους ανασχηματισμούς συμπύπνουν την ίδια ημέρα!

Προχθές ο Τόνι Αμποτ ανακοίνωσε την σκιώδη κυβέρνησή του, τόσο ακραία δεξιά που ο Χάουαρντ και ο Κοστέλο δεν θα είχαν θέση, αφού ο άνθρωπος χρησιμοποίησε και την Μπρόνγκουιν Μπίσοπ, αλλά και τον Φίλιπ Ράντοκ, τον Κέβιν Αντριους, ενώ σε καίριες θέσεις τοποθέτησε τους Νικ Μίντριν και Ερικ Αμπετζ για να γυρίσουμε στον πολιτικό μεσαίωνα και να πιστεύουμε ότι ο Τζον Χάουαρντ ήταν μέγας μεταρρυθμιστής.

Ο Τόνι Αμποτ φαίνεται να πιστεύει ότι θα κερδίσει τις επόμενες εθνικές εκλογές πουλώντας τσαμπουκά και απορώ πως άφησε έξω από την σκιώδη κυβέρνησή του τον Ουίλσον Τάκι που είναι πολύ χρήσιμος σε συμπλοκές. Τού υπενθυμίζουμε τί έπαθε ο τσαμπουκάς Μαρκ Λέιθαμ, γιατί οι ψηφοφόροι στην Αυστραλία δεν τρώνε κουτόχορτο.

Τα ίδια έκανε η νεοδιορισθείσα πρέμιερ ΝΝΟ, Κριστίνα Κενίλι, που επανέφερε τους υπουργούς που είχε απολύσει ο Νέιθαν Ρις, αλλά για τα μάτια τού κόσμου άφησε έξω -προς το παρόν- τον Τζο Τριπόντι και τον Τζον Ντέλα Μπόσκα επειδή θα ήταν προκλητικό αν τους αποζημίωνε για την υποστήριξή τους.

* Διευκρινιστική δήλωση του Μίκη Θεοδωράκη

Στη σημερινή εποχή η χώρα μας αντιμετωπίζει μεγάλους κινδύνους λόγω της παγκοσμιοποίησης, της οποίας κύριοι στόχοι μεταξύ άλλων είναι ο αφελληνισμός μας, καθώς και η εξάλειψη της ιστορικής μας μνήμης και της πολιτιστικής μας ταυτότητας. Πρωταρχική μας επιδίωξη επομένως θα πρέπει να είναι η διαφύλαξη της εθνικής μας συνείδησης και η καλλιέργεια του πατριωτισμού. Δύο κομβικά προβλήματα προς την κατεύθυνση αυτή υπήρξαν

α) το θέμα των Σκοπίων στο οποίο -τουλάχιστον- σε μας τους Έλληνες δεν επιτρέπεται να τα αναγνωρίσουμε ποτέ με το όνομα «Μακεδο-

νία», εφ' όσον σεβόμαστε την ιστορία μας και τον ίδιο τον εαυτό μας ως Έθνος ζωντανό και υπερήφανο.

β) η στάση μας στο σχέδιο Ανάν χθες, σήμερα και αύριο, προκειμένου να υπερασπίσουμε την ανεξαρτησία, την πρόοδο και ευημερία τόσο των Ελληνοκυπρίων όσο και των Τουρκοκυπρίων, που θα πρέπει οι ίδιοι ελεύθερα και κυριαρχικά να αποφασίσουν για το μέλλον τους.

Σ' αυτά τα δύο ζωτικά προβλήματα οι απόψεις μου συνέπεσαν πλήρως (για το πρώτο ήδη από το 1991) με εκείνες του Αντώνη Σαμαρά, ο οποίος από τη νέα του θέση αποτελεί για όσους σκέπτονται όπως εγώ, ισχυρή ενίσχυση και ελπίδα.

Μίκης Θεοδωράκης

* Ντόρα Μπακογιάννη

Έχουν δίκιο οι (συγκεκριμένοι) προοδευτικοί θύλακοι που ολολύζουν μετά τη συντριβή της κυρίας Μπακογιάννη από τον «εθνικιστή Σαμαρά». Οι κουβέντες της τέως υπουργού με τον Μιλόσοσκι στο Παρίσι (αποκάλυψη από το «Έθνος») είχαν έντονο άρωμα κεντροαριστερής αντίληψης... Κάπως πιο αριστερά βρίσκεται ο σύντροφος Ερντογάν, ο οποίος κάλεσε την Ελλάδα να μην ασχολείται με ασήμαντα θέματα, να αναγνωρίσει τους γείτονες ως «Μακεδονία» και να ησυχάσουν τα Βαλκάνια και ο ντουνιάς. (...Δυστυχώς, δεν έχει εισέτι εκφράσει άποψη η κυρία Δραγώνα, ώστε να ενισχυθεί έτι περαιτέρω το ευρύ αντιεθνικιστικό μέτωπο), έγραψε ο Γιάννης Τριάντης.

* Καλόο!

- Πώς θα λεγόταν ο Παναθηναϊκός, αν ήταν αγγλική ομάδα;
- Αστον Τίτλον!

Ακόμη ένα:

Ξεκινάει ένα πρωί ο αγρότης για το χωράφι του και εκεί που περπάταγε αμέριμνος και χάζευε το ωραίο τοπίο, ακούει ένα σφύριγμα. Κοιτά δεξιά, κοιτά αριστερά, και βλέπει στο μπαλκόνι ενός σπιτιού μια δίμετρη κοπέλα, γυμνή, να του κάνει νεύμα να ανέβει στο μπαλκόνι. Χωρίς να το πολυσκεφτεί αυτός, πιάνεται από το δέντρο, σκαρφαλώνει στο μπαλκόνι. Μόλις ανεβαίνει όμως στο μπαλκόνι και πριν

γίνει τίποτε με την κοπέλα, εμφανίζεται ένας δίμετρος αράπης. Πιάνει ο αράπης τον αγρότη τον βάζει κάτω, του αλλάζει τα φώτα στο πηδάλιο, και μετά τον διώχνει.

Την άλλη μέρα, ξαναξεκινά ο αγρότης για το χωράφι του. Περνάει από το ίδιο σπίτι, και ξαναβλέπει την ίδια κοπέλα.

- Έλα πάνω, του λέει. Δεν είναι κανείς!
Σκαρφαλώνει αυτός πάλι στο μπαλκόνι, αλλά ξαναεμφανίζεται ο δίμετρος αράπης και ξανάμανά του δίνει και καταλαβαίνει. Την τρίτη μέρα, πάλι το ίδιο. Την τέταρτη μέρα, όταν του ξανασφυρίζει η κοπέλα, την ρωτά:

- Ρε κοπέλα, πές μου ειλικρινά, είναι ο αράπης πάνω;

- Όχι, αυτήν την φορά δεν είναι...

- Ε, τότε τί ν' ανέβω!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Καλυμμαύκι ή καμηλαύκι; Το καμηλαύκι (ή καμελαύκι, καμελαύκιν, καμελαύχιν, καμηλαύχι, καμηλαύχιν, καμηλαύχιον, καμηλάχιον) είναι το μαύρο, ψηλό, σκληρό και κυλινδρικό κάλυμμα της κεφαλής των ορθόδοξων ιερέων και μοναχών. Το καμηλαύκι των ιερέων διαθέτει γωνιώδες γείσο, ενώ των μοναχών είναι πιο χαμηλό χωρίς γείσο. Οι ιερείς το φορούν πάντοτε εκτός από την ώρα της θείας λειτουργίας. Το καμηλαύκι, λόγω του σχήματός του, προέρχεται από το λατινικό *camellau-cium*, το οποίο παράγεται από το *camella*, που σημαίνει «κούπα του κρασιού». Εξαιτίας της ηχητικής ομοιότητας ανάμεσα στις λέξεις *camella* και *camelus*, δηλαδή «καμήλα», προέκυψε παρετυμολογική σύνδεση της λέξης καμηλαύκι με την καμήλα γι' αυτό και η γραφή που επικράτησε είναι με ?η?. Συχνότερα απαντάται ο τύπος καλυμμαύκι εξαιτίας πάλι παρετυμολογικής σύνδεσης με τις λέξεις κάλυμμα + αυχένος, επειδή το συγκεκριμένο ένδυμα σκεπάζει και τον αυχένα των ιερέων. Το Λεξικό Μπαμπινιώτη προτείνει την απλούστερη γραφή καμηλαύκι, ενώ το Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής τη γραφή καλημαύχι και καμηλαύχι. Στην Ιεράπετρα της Κρήτης βρίσκεται το χωριό Καλαμαύκα. Πιθανολογείται ότι το χωριό πήρε το όνομά του από το καλυμμαύκι, επειδή ο βράχος στην κορυφή του Κάστελου, που είναι χτισμένο το χωριό, μοιάζει με το καλυμμαύκι του παπά.